

BADA JAUNGOIKO BAT.

Zerua eta lurra,
 Eta ichasoa,
 Dagozkigu esaten
 Badala Jainkoa:
 Inork sekula balu
 Onetan dudarik,
 Ez luke bere-buru
 Esatea baizik:
 Beti argi emanaz,
 Len bezin andia,
 Egunoro ikusten
 Degu eguzkia;
 Urteak joanagatik
 Millaka pasatzen,
 Len bezelaſe digu
 Argia ematen.
 ¿Nork egin ote zuen,
 ¿Zer arrigarria!
 Beñere akabatzen
 Ez zaigun argia?
 ¿Nork igaroagatik
 Egunak, urteak,
 Gorde-arazten diozka
 Lenengo bideak?
 Baldin irteten balitz
 Bide aietatik,
 Ez litzake gelditzen

Gizon bat bizirik;
 Piſkabat joaten balitz
 Aronz eguzkia,
 Laster litzake otzak
 Ill mundu guztia;
 Eta ononz baluke
 Pauso bat ematen,
 Bereala beruak
 Ginduzke itotzen;
 Ondarrak ez baleza
 Geldi itsasoa,
 Bertatikan litzake
 Mundua itoa;
 Baña Jaungoikoaren
 Ordenak arturik,
 Beñere igarotzen
 Ez da ondarretik.
 Baldin noizbait norbaitek
 Naibaluke jakiñ
 Lenbiziko gizona
 Zeñek zuen egiñ,
 Bijoa aditzera
 Jakintsun andiak,
 Eta ikusiko du
 Zer astakeriak
 Aien mingañetatik
 Dituen aditzen,

Eta nola len beziñ
 Illun dan gelditzen.
 Galde bizaie nola
 Guk mundu guztia
 Ikusteko asko degun
 Begiko ninia;
 Nola odoiak gora
 Joaten dan artea
 Litekean aiñ gauza
 Chikitik sortzea;
 Nola irten bezela
 Chittoa arraultzetik
 Ez duen uts egiten
 Mokoka alerik;
 Nola enadak egiñ
 Ditutzen kabiak
 Arriturikan uzten
 Ditutzen guztiak.
 ¿Zér eranzungo dute
 Gizon jakintsuak,
 Gauz oietan badira
 Gu beziñitsuak?
 Atozkit ononz orain,
 Zu, gizon zorua,
 Ukatzera oraindik
 Badala Jainkoa.
 Eriotzeko orduan
 Aditzen badizut,
 Egia diozula
 Sinistuko dizut;
 Orduan nere perill
 Ao orretatik
 Jainkoaren izena
 Adituko det nik;

Osasuna danean,
 Bai ere indarra,
 Gizonak egiñ oi du
 Jaungoikoaz farra;
 Baña galtzen baditu
 Bat eta bestea,
 Orduan aitortzen du
 Ark bere jabea.
 Ez da mundu onetan
 Erri bat bakarrik
 Jaungoiko bat badala
 Aitor ez duenik;
 Azkenean mendiko
 Gizon basatiak
 Egi au sinistatzen
 Oi dute guztiak.
 Bada, bai, Jaungoiko bat,
 Danik justuena,
 Zerua eta lurra
 Egiñ dituenak;
 Zuk egiñ zenduen, bai,
 Nere Jaungoikoa,
 Lenbiziko gizona
 Zure antzekoa;
 Zuk egiñak dirade
 Eguzki, illargia,
 Izar ederrak eta
 Ichaso andia;
 Oiek ikusten dira
 Gauaz ta egunaz
 Alabantzak egiten
 Zure ontasunaz,
 Zure jakinduriaz
 Ta anditasunaz.

AGUSTIN P. DE ITURRIAGA.

